

man ikke med særdeles stor Forhaabning kan se hen til Muligheden af, at der skulde komme noget ud deraf allerede i indeværende Samling.

Wasgard: Det, som har foranlediget Fremkomsten af det foreliggende Forslag, er den Nødvendighed, der er for saa inart som muligt at aabne Kjøbenhavns Kommune Udgang til at forsøge sine aarlige Indtægter. I den sidste Række Aar have Kjøbenhavns Udgifter været i en betydelig Grad i Stigning og ikke alene i relativ Stigning i Forhold til den voksende Folkemængde, man ogsaa i absolut Stigning, Udgiften beregnet pro persona. Under Behandlingen af Kommunens Budget for indeværende Aar blev Opmærksomheden henledet paa, at medens Udgiften for indeværende Aar er beregnet til 10 Mill. Kr., saa var den for 15 Aar tilbage kun 5 Mill. Kr. Det er altsaa en Stigning til det dobbelte, medens Kjøbenhavns Folkemængde i samme Tidrum kun er steget med 50 pCt.; det er altsaa en betydelig absolut Stigning af Kommunens Udgifter. Det er væsentlig Udgifterne til Budgetterne for Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Hospitalsvæsenet, som have foranlediget den store Stigning. Kommunen staar her over for Udgifter, som den ikke kan holde længere nede, den staar over for Krav, som maa fyldestgøres, og jeg tror derfor ikke, at der ad Besparselsens Vej lader sig komme til nogen Indstræmning. Naar Forholdet er saadant, naar Nødvendigheden for forsøgede Indtægter for Kjøbenhavns Kommune ligger klart for Dagen, saa forekommer det ogsaa mig, at Kommunalbestyrelsens Stilling til det foreliggende Lovforslag herved maatte være givet. Kommunalbestyrelsen har tidligere, da Loven om Alderdomsunderstøttelse blev gennemført, som jo medførte meget betydelige aarlige Udgifter for Kommunen, en Udgift paa ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvoraf kun en forholdsvis ringere Del bliver godtgjort af Statskassen, andraget om at saa en Forsøgelse af sine Indtægter ad den Vej, som forekom Kommunalbestyrelsen naturligt, nemlig paa det bestaaende Grundlag, ved en Forhøjelse af Indkomstskattens Procent, saaledes at Kjøbenhavns Kommune i den Henseende blev stillet paa lige Fod med Landets øvrige Købstadkommuner. Man gik jo ogsaa for saa vidt ind paa dette Forslag i Landstinget, hvor man, som den ærede foregaaende Taler ophyste, dog satte en fast Maksimumsgrænse for Procenten. Man forhøjede den nuværende Maksimumsgrænse med $1\frac{1}{2}$ pCt. I Folketinget derimod vilde man ikke gaa den Vej, idet det

nedsatte Udvalg jo som omtalt ikke kunde tilraade at gaa til en saadan Forhøjelse, medmindre man samtidig forandrede Reglerne for Skattens Paaligning. Der blev tillige fremdraget andre Krav, Spørgsmaalet om andre Skatteformer, og man endte med at give Anvisning paa en Huslejestat. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vilde ganske vist ikke erkende, at der i Udvalgets Betænkning ligger nogen saadan Anvisning, og ganske vist maa det ogsaa indrømmes, at et ligefremt Forlangende om en Huslejestat ligger der ikke dert, men der ligger en Forudsætning, som naturlig maatte forstaaes og er blevet forstaaet paa den Maade, at det var ad denne Vej, Folketinget ønskede at komme Kommunens Krav i Møde. Det viste sig jo ogsaa, da den højtærede Indenrigsminister forelagde Lovforslaget her forleden, at han i det væsentlige ligeledes havde forstaaet Sagen paa denne Maade, og at i alt Fald Kommunalbestyrelsen har opfattet Sagen paa denne Maade, er klart og tydelig udtalt i Borgerrepræsentationens Betænkning, der jo følger som Bilag til Lovforslaget. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse blot et Par Linier af denne Betænkning. Der udtales deri (Tillæg A. Sp. 3135) at man med Magistratens Flertal „har været enig i, at efter den Maade, hvorpaa Folketingsudvalget har stillet sig til hele Sagen om Tilvejebringelse af yderligere Indtægter for Kommunen, maatte det være af væsentlig Betydning for Sagens Fremme, at der kom til at foreligge et Forslag fra Kommunalbestyrelsen om en Huslejestat som Grundlag for videre Forhandling.“ Det er altsaa givet, at Kommunalbestyrelsen har opfattet Sagen paa den Maade. Den er ikke med Velvilje, men kun med Ulyst gaaet med til at anbefale dette Lovforslag, og det er ogsaa efter dens tidligere Stilling ganske naturligt. Det er i Strid med dens tidligere udtalte Ønsker, men man har nu stillet sig paa det Standpunkt, at man ikke har ment at burde undslaa sig for at komme ind paa den eneste Udvej, der var aabnet for en Forsøgelse af Kommunens Indtægter, hvad der for Kommunalbestyrelsen stillet sig som en absolut Nødvendighed. Det stod for Kommunalbestyrelsen, som om Valget kun stod mellem et af to: enten en Huslejestat eller ingen Forsøgelse af Indtægterne, og derfor kunde Valget mellem disse to Alternativer ikke være tvivlsomt for Kommunalbestyrelsen, som har Ansvar for Administrationens tilhørlige Gang. Her paa Rigsdagen er jo Forholdet et ganske andet. Stillingen er her fuldstændig fri. Her